

FLOORFABER

Floor krijgt mail van Michael, de bruinverbrande spirituele hotelbuurman uit Thailand.

DINSDAG

Mijn angstzweet ruikt naar konijnenhok. Volgens Petra stelt het functioneringsgesprek niet veel voor, maar zij is dan ook de ideale werknemer. Dat kan ik niet zeggen. Ik ben veel ziek geweest en ik moest vaak plotseling weg vanwege de brand in de keuken. Ik schroef net de dop weer op mijn deo als Olivier me roept. In het kantoortje achter in de winkel zit hij aan tafel met een stapel papieren voor zich. "Koffie?" vraagt hij. "Nee, dank je." Hoe sneller ik hier weg ben, hoe beter. Olivier kijkt me serieus aan. "Ik zal eerlijk zijn: ik ben niet tevreden over je prestaties. Je komt vaak te laat. Je bent slordig: je pakt boeken uit en dan slingeren de lege dozen 's middags nog door het gangpad. En je bent chagrijnig. Ook al werkt een klant je op je zenuwen door een gummetje van 95 cent in stuivers af te rekenen; je

Ik wist wel dat ik kritiek zou krijgen... Maar zo veel?

blijft vriendelijk. Het gaat om klanten, verdorie! Misschien kopen ze de volgende keer wel drie boeken en een encyclopedie." Ik begin kwaad te worden. Het is echt niet zo dat ik alleen maar klanten afblaf, elke dag te laat kom, en alles maar laat slingeren. Hij gaat door. "Nu weet ik dat je een moeilijke periode hebt doormaakt door dat brandje, maar ik heb er niet zoveel trek in dat de gevolgen nog maanden voelbaar zijn in mijn zaak. Begrijp je dat?" "De keuken is bijna af, dus dat probleem is zo goed als opgelost. Is er nog iets wat ik goed doe?" Hij zet zijn bril op en kijkt op zijn

papieren. "Klanten vinden vaak dat je ze zo goed adviseert als ze een bepaald boek zoeken."

"Ik ben gek op lezen."

"Het is prima als je een boek meeneemt om thuis te lezen, maar laat het dan niet opengeslagen liggen. Boeken met gelijkde ruggen kunnen daar niet tegen en worden dan onverkoopbaar. Hetzelfde geldt voor boeken met ezelsoren of bevuilde exemplaren."

Verontwaardigd zeg ik: "Ik lever ze altijd netjes in of ik koop ze!" Dat negeert hij. "Het belangrijkste vind ik dat je wat aan je houding doet. Wees hulpvaardig, enthousiast. En als je niet lekker in je vel zit, dan moet je daaraan werken. Heb je al eens een psycholoog of een coach of zoiets overwogen? Dat lijkt me echt iets voor jou." En dan begin ik te lachen. Van de zenuwen, maar ook omdat bijna iedereen in mijn omgeving me naar een hulpverlener wil sturen. Nahikend zeg ik: "Ik werk eraan."

"Ik verwacht wel dat je iets doet met mijn opmerkingen," gaat hij onverstoort verder. "Anders ben ik genoodzaakt om maatregelen te nemen."

Dan is het gesprek afgelopen. Ik sta op en wankel terug de winkel in. Ik wist wel dat ik kritiek zou krijgen, maar zo veel... "Hoe ging het?" vraagt Petra.

"Goed," mompel ik, maar ik voel me allerbelabberdst.

WOENSDAG

"Heeft u een moment"geduld," zegt een blikken stem. Vervolgens tettert de levensvreugdevolle pop van Trijntje Oosterhuis mijn oor in. Denken ze daarover na? Vermoeden ze dat de muziek van bijvoorbeeld Kurt Cobain de patiënten op ideeën brengt? De secretaresse is ook al hyperblij. "Komt u voor het eerst?" zingt ze door de telefoon. Wanneer ik ophang, heb ik een afspraak staan om met dokter Van Rees om over mijn psychische gezondheid te praten. Ik kijk er niet bepaald naar uit. ●